

Sørde ikke selvsige.

Sørder ikke selvsige! Betaler ikke nogen andt med ond. Besitter Eder paa det gode for alle Menneskers Nafn! Derfor det er muligt, da holder Fred med alle Mennesker, saavidt det staar til Eder! Sørmer Eder ikke, selv i Uffelige, men giver Bredten Rum! Thi der er frevet; Deonen hører mig til, jeg vil betale siger Herren. Derfor da din Sjende hangter, giv ham Rod, derfor han tørter, giv ham Driftel Thi naar du gjør dette, samler du gloende Kul paa hans Hoved. Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode. (Rom. 12, 16-21).

Haver et Sind imod hørende.

Den Selligsind er en Bende af al Menighed og Troedragt. Men hvorledes er det muligt at have et Sind? Der ikke de fleste et godt Sind? Ja, men derfor siger Apostelen, Rom. 10, 5: Gud give Eder at have et Sind indbyrdes efter Kristum Jesus! Alle, som vil være rette Kristne, maa bestille sig paa, at have Kristi Sind og Maa.

Men der er her to sterke Fiender af denne Endrogtighed og Hjærklighed, nemlig Hørgjærighed og Høngjærighed. Begge Dele maa være langt fra det kristelige Hjerte. Derfor siger Paulus: Sørder ikke selvsige.

Doomad udspringer af egne Indbildninger, naar nogen synes færdig god om sig selv. De udspringer fra Satan. Derfor udraabes de over dem, som holde sig selv for kloge. Se dem, som er vife i egne Pine og for sit eget Ansigt forstandige (Es. 5, 21). Nu er ikke desto mindre Skogskab en Guds Gave. Den som har den skal erkjende den og luffe Gud for den. Det er ikke forbudt at være kloge eller at erkjende den Skogskab, som Gud har givet, men Gud forbøder, at nogen holder sig selv for kloge, hvor dog ingen Skogskab findes, eller om den er der, den bliver misbrugt og man er trodsig og stoffindet, ikke vil lade sig sige, ved selv at beder end andre, foragter andres Maa og forlader sig paa sin egen Skogskab. Kong Salomo var kloge, dog siger

han, Ordly. 3, 5, 7: Forlad dig paa Herren af dit ganske Hjerte, men lid ikke paa din Forstand. Sør ikke vis i egne Pine; fragt Herren og sig fra det onde. Den som er kloge erkjender sin Intetbed, men den, som ikke erkjender sin Intetbed, men endelig vil være noget, er i Sandhed ikke kloge.

Sørmer ikke Eder selv. Betaler ikke nogen andt for ond.

Naar en ikke er sin Modstander nokken og ikke kan gøre noget andet, saa bønder og Hænder han. Den tilroader Guds Maa. Belligsind dem som Eder forbande; ufligter og forbander ikke. Men den, som mener at han har endnu saa megen Maa, at han kan, og ved ogsaa, hvorledes han skal have sig paa sin Modstander han siger: Jeg skal vel finde ham, jeg skal nok betale ham, hvad han har gjort imod mig. Saa træder paa hvad der staar skrevet: Sjængjælder ikke ond med ond, sørmer ikke Eder selv.

Men hvor den, som elsker Freden, maa overvinde sig selv saavidt, at han ikke gjengjælder ond med ond.

Nu skulde jeg passe, at enhver her ret maatte betænke sig, naar han tænker paa Guds Dom og høre Gud sige: Jeg vil betale. Begjærer du virkelig, at det skal vederfares din Fiende noget ond, saa har du ingen Maa til at have dig selv og gøre din Fiende Skade. Guds Havn vil ramme ham saa tungt, som du med din Havn aldrig kan gøre det. Men hvem vil have et saa ond Hjerte og begjæret noget saadant? Begjærer nogen, at Guds Bredde skal overfalde hans Fiende, han har viselig ikke Kristi Sind. Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode.

(Efter Luffmann.)

Beretning om Børnehjemmet i Parland.

I Hjemmet er der for Tiden ni og sexti Børn, sex og tolv Jenter i Alderen fra to og et halvt til firs; Maa, og tre og firti gutter fra tre og et halvt til tretten Maa. Sex og firti Børn er gode ud og seint

kanne ind. Der er mange Søstrelag. Det største af dem er paa fem Medlemmer. Det var til at begynde med paa sex, men det fik, en tolvåars gammel Gut, kunde man ikke holde. Han steg afsted til Tacoma, hvor han havde en tante, men blev hentet tilbage. Da dette gjentog sig, blev faren, der bor i Buckley, budsendt. Han kom og ickefattede Gatten og paalagde ham at holde sig rolig. Da faren gik til Sønnen ogsaa. Gatten blev er fra Tacoma, farten fra Seattle, sex fra Ballard, et fra Uveller, tre fra Fairing, to fra Astoria, Trepen, ni fra Buckley, fem fra Stanwood, et fra Centralia, to fra National, to fra Wood M., Saff., Canada, et fra Port Angeles, tre fra Ellensburg, et fra Spokane, to fra Mt. Vernon.

Børnehjemsrepræsenterer fem og tretti familier eller Sjæl. Fra saa at disse erklæget fuldt, fra alleve delene og fra farten ingen Betaling. Nye gutter er blivne konfirmeret. Den sidste af dem var atten Maa gammel. Han kom til Hjemmet en Tid efter at dette havde begyndt sin Virksomhed, og det er første Gang man har hørt et Børn, indtil det har opnaet den Alder. Ved August Granruds Hjælp fik man Plads for ham paa et norsk Skib, som gik i Vaughart. Gatten blev gjort fuldt reiseklar. I skaget ombord og overgivet til den loyale Kapteins Omsorg. Efter nogle Maanedes Forløb kom det Pres fra ham om, at han lykkelig og vel var kommet til Bestemmelsestedet og betandt sig vel. Otte og firti Børn besøger Menighedens Skole, en og tolv er for imaa og maa saa under Tilsyn hjemmefra.

Sjævelingen blev meget god, men med Hjærne har vi ikke hørt det forvandlede Held, og Adraatten fra dem er søgelig for saa til at tilfredsstille Behøvet. Hverfor vil ved Høst man udfolde det, som mangler. Af Poteter blev der anset otte Sække foruden dem, der gik til Guldskulningen for Oplagningen; af Gulrødder tolv Sække, Søner en og en halv Sack, grønne Hæter en Sack. Af Høst er der utvagne nok til at forjætte Høstet med Hø.

Sydside af den nye Tilbygning er blivne bordklædt og malet, og Kjøkkenet og Bertstedet har ogsaa faaet en Overstrøfung. Børneoversynetningen i Tacoma skaffede os en skatortel, der er sat ind i Basse-riet og gjør god Tjeneste i Reguweit. Et Stofte af Landet, der Winter og Vaar har været udsat for alforurengede Bredde, er blivne tørlagt ved en lang række Kjøbsseer, og en septie tank er blivne bygget, der optager og fører bort alt Skillevand fra Kjøkkenet og Høstet. De to gamle Brønde maatte man paa Grund af deres utilstræffelige Vandbeholdning og ubeldige Belligsind opgive og i Stedet for dem grave en ny Brønd paa et høiere liggende Sted og i en længere Afstand fra Høstet. Ved Høst staar den i Forbindelse med Kjøkkenet og Høstet.

Børn, som gaar forkert Hjemmet, er nu i den allerbedste Forretning og har faaet et helt andet Udseende end den havde før.

Ud at betragte Anlægget af det hervedværende Børnehjem kan man ikke undlade at udtale Høstet om, at der maatte foretages gjennemgribende Forandringer for at saa det til at være fuldt ud til sin Bestemmelse.

Konstansens Personale bestaar af følgende Personer: Miss Emilie Guttens, Bestyrrende, Mrs. Sigrid Olsson, Madlagerist, Miss Anna Hansen, Miss Guttenss Assistent, Mrs. Katarina Skøberstad, der tager Børn paa de mindre Børn, og Gaarddreng William Andersen. De har udført sit Arbejde med Hlid og Trøst. Til at forestaa Kasseffekten har man maattet leie omframt Hjælp en Dag i hver Uge, og da maa ogsaa et Par gutter gjøre Gaardlanger-tjeneste.

Selkredsen har i det hele taget været god; men det har dog ikke kunnet undgaaes, at snart et, snart et andet af Børnene har været beboet med et eller andet Udebesindende, der gjorde Vægens Rævarrelse nødvendigt. Doktor Munnung fortæller for Tak for sin Redebønhed til at yde Hjælp, naar det trangtes. Apotekerne Glen og Selvig har ogsaa staaet paa vor Erfjendtlighed. Der-

Jeg takker mine Søffendebørn for den Troestvilighed, som de stedse have bevist mig; jeg beder alle mine Guds børn at søge Livet i Kristus; jeg siger Farvel indtil det store Øjeblik, hvor jeg ønsker at finde dem igjen i den solige Ewigbed.

Og I, mine kjære Børn i Striffestolen i Malbaek og i hele Menighedden, jeg siger Eder Farvel; jeg forlader Eder, men blot legemlig; jeg beder Herren, at han vil velsigne Eder og drage Eder til sig. Tænk ofte paa Eders Lovise, som har elsket Eder saa meget. Jeg beder Herren at han vil indgive Eder den samme Åberlighed, Ærefrygt og Lydigbed for den Person, der skal træde i mit Sted, som I have bevist mig. Ja, gæster det, kjære Børn! jeg skal i Ewigbed glæde mig derved.

Lev til Slutning vel, du hele Menighed. O, hvor gjerne gad jeg bringe vor salige Præst og Pæder, naar jeg ser ham der, gode Efterretninger fra hans Menighed, som var hans Hjerte saa dyrebar. Men af— O, Herre Jesus, du, som er kommen at søge de Fortabte, før ved din Raad og uendelige Barmhertighed alle vor Menigheds mildfærende Jaar tilbage; gjør deres Hjertes Bløde, tag bort fra dem den sorgelige Besindighed, hvormed de møde dit Ord og din Undervisning. Før, o før til Gode, Herre Jesus, alle levende Døde i vor Menighed. Amen! Amen!

Og I, kjære Veninder, Forstanderinder, nu, da jeg forlader Eder indtil det store Øjeblik, vil jeg bede Eder om ikke at tabe Taalmodigheden, men at fordoble Eders Mod, Eders Tro og Eders Ridshæder, for at være denne unge Gode Velen til Visdom og Dyd, for at lede denne medlagelige Ungdom til vor gode Fortsætter, den store Børnevæn. Søger i Sædeleshed at indpode i dem Åfften for Lagn, Guden, Lydigbed og alle Løfter og Synder.

O kjære Venner, I alle, som er faldede til Ungdommens Undervisning. Herren har pålagt Eder et ædelt og mæssommeligt Arbejde, gid I maa bruge det til hans Ære og til hans Pris indtil dødsens Tid.

Disse var Lovises Kuffodsord. Hun er indgangen til den Høie efter hølsten hendes Sjæl længtes. Hun ser nu den, paa hvem hun har troet, hun skuer med Fryd sin Fortsætter, hvis Hjærlighed har hjæbt hende. Saa talede en værdig Efterfølger af Oberlin ved Lovises aabne Grav og vi kunde ikke bedre slutte disse Blæde, end naar vi meddelte noget af hans Ord.

Hun er salig! Vi kunne udtale dette med fuldkommen Visdom, og der er ingen iblandt os, som ikke

skulde udræbe: Gud ogsaa jeg kunde de denne Retfærdiges Død.

Men lader os vogte os for at skuffe os over Karlagene til hendes Salighed eller over den sande Grund for vor eget Død. Lader os vogte os for at give Skalkingen den Ære, som blot tilkommer Skaberens og vorre Sjæles barmhertige Fortsætter. Da da vi saa let lader os blænde ved Skindet, saa lader os vogte os for at glemme ham, som giver det både at ville og at udrette. Vor kjære Densovende vilde i det mindste ikke være Skulden for en saa bestagelig Bildfarelse; I alle, som have fjenbt hende, I vide, om hun nogenstunde har tilladt at man vilde røde Herren den Ære, som tilkommer ham. I vide, om hun nogenstunde har rost sig an andet, end af sin Skønsøgelighed, for at al Noe maa alene gives ham, som alene er Tilbedelsesværdig og god; I vide, om hun nogenstunde har flammert sig for at befænde sin Glendighed og Utrofast; alt godt, som var hende forundt at gjøre, tilføjer hun alene Kristus og hans Barmhertighed.

Kristus altsaa vorde priset over denne Grav, som han blev det ved vor elskede Søsters og Moders Vin. Hun var en Synder som vi, som os; tattedes det hende Ære for Gud; som vi var hun under Forbandelsens og Dødens Aag; men hun havde hørt det glæde Budskab, at Jesus Kristus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige. Hun havde annammet dette Budskab med Glæde og Tillid. Hun havde kastet sig for sin Kjællers Fødder med den døde Kjællise af sin Sandighed og sin Hjærlighed. Derfor vnderføres det hende Barmhertighed; derfor tiltraakte hende den Herre, som er søgtmodig og gdnng af Hjertet: Staa op, min Datter, dine Synder ere dig forladte. Derfor beskædte han hende med Retfærdighedens slædehon og lod hende gaa over fra Døden til Livet.

Hendes Gjæmninger, hendes rene, ædle Vin, hendes prøvede Dengjæntbed, Hjærlighed og Tro var blot en Krugt af hendes Fortsætter og ikke Karlagene dertil; de vare Guds anden Raade, hviet til den første, det Segl, som Herren påskæftes. Saa, som at man kunne adskille hende fra dem, som ikke havde Tro, eller som blot havde den i Munden eller paa Læberne.

Ja, vi alle, uverdige Syndere, som vi ere, kunde gjøre det samme som vor kjære Densovende har gjort, naar vi havde samme Tro, samme Tillid til Herren, samme Admngbed.

Naar vor Fremhed staar saa langt tilbage for hendes, naar de Fortsætte

ster, som vi mene at have, er saa saa i Sammenligning med med, hun havde, saa er det vistnok ikke fordi vi have en ringere naturlig Kraft, men fordi vi ikke noksom ere gjennemtrængte af Erfendelsen af vor Glendighed, fordi vi ikke er saa nok i vore egne Line, fordi vi ikke med tilstrækkelig Dengjæntbed satte os ned for Herrens Fod.

Vi tro vel, men vi tro mere med Sukommelsen og med Fortsætteren, end med Hjertet. Vi søge vel Herren, men vi kænge os ikke ved ham, som den Skibbrudne klammer sig fast til det sidste Brædt; vi gribe ikke hans Haand, som den, der søler, at han vil synke ned i en Åfgrund. Vi elste vel Kristus, men vor Hjærlighed til ham er kold, saa tilbageholdende og frygter altid for at gjøre for meget.

Vor gode Lovises Exempel skal udnytte og beklæmme os. Hun er vel ikke mere istandt os, denne fromme Dienerinde, som det allerede opbyggede at se, og hvis Ord alle vare en levende Prædiken; men vi have noget bedre end hendes Person, vi have den selde, hvoraf hun selv har øst alt sit Gode. Har Herren ikke lovet at være hos sine indtil Verdens Ende? Tilbyder han dem ikke daglig sin Raades Råde? Den gode Kjællermænd henter ikke, til vi kommer til ham, han banker selv paa vor Dør og beder os hellig om ved ham at modtage Herrens ret hos Gud.

Skulde vi foragte hans Røst?

Skulde vi tillade, at han forjættede udstrækker sine Arme til os? Vi, som ikke kunde give andet, end et Hjerte opfyldt af Sonden, skulde vi ikke se til ham og modtage af ham et nyt Hjerte?

Vi, som beskage Sagnet af vor gode Lovise, skulde vi ikke bede Herren om, at han maa overbæle i os nye Redskaber for sin Barmhertighed, at han over enhver af os i rigt Maal maa udgode sin Haand, som han har udgudt over sin gdnng Dienerinde.

Herre! Din Haand, den er det, som vi begjære. Fra vor Glendigheds Dødder, fra vor Fortværelses og Endslabs Åfgrund raabe vi til dig, du vor Gud.

O, naar du vil det, saa blive vi rene, naar du vil det, saa se vore Line saa saa vore Fødder fast, saa abner sig vor Mund til at love dig og til at prise dine Gjæmninger. Intet er umulig for dig, o Gud! Udend din Haand over de tørre Døddingeden; bescir vorre Sjæles Rodstand, og her som overalt, lad bort Om høje sig i Jesu Navn og befænde, at han er en Herre til din Ære og til alles Kjælle.

Men han, som har elsket os først og dyrefjæbt os ved sin Død, han var

re Liv og Pris fra Ewigbed til Ewigbed. Amen!

Frafalden, men ikke fortabt.

Første Kapitel.

De sidste flammende Solstråler beklæmmede de frugtbare og fellerige Prædder af Bygten ved Karthago, kaldt beændende paa de hvide Tempeler, der prydede de lave Høider, glædede langs henad de høitliggende Korunnærter, Roms skornkammer, og beørte lunefuldt hist og her den røde Stamme af et Grantræ paa Skraaningerne eller Seilet paa et eller andet af de utallige Høimandskibe, som opfyldte Havnen.

Carmen fra den store By — stor endog under denne sin senere romerke Menophlonikeren, uden dog nogenstunde igjen at høre sig til sin gamle puniske Mansperiodes Høide — naadede op til det Punkt over Søen, hvor den unge Pige Viola sad under Sluggen af en Gruppe af Cypresser og lagtog den Sti, som mellem Pirancker og Oliven førte op fra Voen en Kvart Mil høire.

Jagen Lyd af Affensloffer naadede hende; den kristne Kirke, som vilde Kred frem paa sin Scierabane og endog bevæde paa nogle Steder at fremskille sig for. Det med hellige Bøgninger af et vist stateligt Udseende, bevæde dog ikke at appellere til Tret og haade i Birkeligheden endnu ikke gjennem Kirkeslokkens Toner fundet Udtryk for sin kaldende Røst. Og den arabiske Profets Opraad til Vøn skulde endnu ikke høres paa sine Forhundreder. De verdslige Værfjællerses Larm blev ikke overhøret af nogen Opfordring til Vøn, heller ikke Hustagenes Gufornulighed, afbrudt af noget opadtrædende Taarn eller Spir.

Søvnændens Raaben, idet de ledede Anker, Dagarbeidernes Sang, idet den vendte hjem fra sit Arbejde, den ensomme Korsfarers Rønnen, idet han roede omkring den Høidpunkt, paa hvilken hun sad, samt den fjerne Summen af Karthagos travle Kramskjæverem, var af den Dyd, der naadede hende. Carmen var større end sædvanlig, og der saa Engstelse i de speidende Line. Det havde været en stor Fælbog i Karthago og igjennem hele Æfferriget.

Nam høitideligholdt den Dag sin Lusindaarstift — Nam, som havde udstrakt sit Herredømme over hele den da befædte Verden uden endnu at bemærke, hvareledes det, ved at udbræde sig over Verden, havde kast

(Forts. paa Side 8.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Rain 4270.

Alle vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maas henvendes sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Ryheder til Herald maas sendes saa tidlig i Ugen at de rækker dertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derjom Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssig, og derjom ikke Taksen paa Adresselappen er forsvundet bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maas vente to Uger paa—

Adresseforandring.
Skiftering paa den "nye Zap" og Begjæring om at starte Bladet.
Ogsaaledes tager det to Uger lærend en ny Abonnent kan faa Bladet.
Naar Adresseforandring forlanges, bedes at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misusis og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forstua

Sjære Læser.

Da saa gjere os og dine Rabber en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smaaaftejlinger og korte kirkelige Nyheder fra vore Menigheder og Indremissionsfelter i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Kommission i Seattle, Smaaommissionen i San Francisco, Varshemmet i Portland og Alderdomshjemmet i Stanwood, samt Skolemt fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Kina. Vore Mis-

sonærer i Kina har lovet at fribeholdning for Pacific Herald.

Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Kredsmøde.

Kredsmødet for Puget Sound Kreds af den norske Synode holdes den 27. til 29. Januar 1914 i Stens Lutherske Kirke, Pastor Geo. O. Vangs Hald, Bellingham, Wash. Væns ikke at vælge Representanter.

Mødet begynder den 27de Kl. 10 Formiddag.

Prædiker, Representanter og Gæster, som agter at være tilstede ved Kredsmødet i Pastor Vangs Hald, bør straks melde sig til Pastor Geo. O. Vang, 1464 Iron Street, Bellingham, Wash. Der kan ikke loves Vogn til andre, end de, som melder sig detids.

Til Læserne!

I dette Nummer begynder vi Fortællingen: "Juleaften, men ikke Juleaften." Det er en gribsende Fortælling fra Fortidens i de første Karthundreder af den kristne Tid. Den vil læses med Interesse. Tag fat og læs den med at faa "Pacific Herald" udbredt.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelvers Kirke So. 3 og 17de Street: Søndag Kl. 11 paa Norsk. Aftenang Kl. 8 paa Engelsk. Koret fungerer ved Aftenang.

Til den Liste af nye Medlemmer, som stod i sidste Nummer af "Herald" skal tilføjes følgende: Mr. O. Holms og Familie samt Sam Lane.

Sub Tacoma.

Gudstjenester med Prædiken paa Engelsk ved Professor R. S. Dora Søndag Aften Kl. 7.30.

Pastor Berkefens Foredrag sidste Fredag Aften var godt besøgt og de, som har hørt Foredragsholderen før, siger, at de især, at han aldrig har hørt saa godt som nu. Vi takker Pastor Bergesen for hans Betjæning ved Menigheden.

Best Tacoma.

Gudstjeneste for Emanuel's Menig-

hed Søndag Eftermiddag Kl. 3. hos Mr. A. Jacobien, 4615 N. 16. St. Professor Dora prædiker.

Kvindeforeningen møder den 28de hos Mrs. E. Jørfson, 1220 N. Stevens St.

Clalla, Wash.

Gudstjeneste Søndag, Nov. Kl. 10.30. Et kort Menighedsnede lige efter Gudstjenesten.

Banalla, Wash.

Gammelartede sidste Søndag havde vi vor Gudstjeneste i den nye luth. Kirke. I Sulet hos Mr. og Mrs. A. D. Aar overhøretes Børnenes religiøse Læser paa Norsk og Engelsk.

Kvindeforeningsnede den første Lørdag i Januar. Mødet aabnedes med en kort Katakisprædiken. Man la Mærke til, at Præsten var Særlig paa Hatten. Hans Søster, Mrs. Holm, som sidste Sommer sammen med sin Mand besøgte sine Slægtninge og Bøjskænde her paa Kysten, døde den 22de December af Hjertesl. Alina har hun været plaget af i længere Tid, men under Opholdet her paa Kysten var hun den fri. Hun var i St. Olavs, Norge, den 11de Oktober 1870. I flere Aar arbejdet hun hos afdøde Biskop Oostad paa Tromsø, i 1873 fulgte hun med sin Broderes Familie over til Amerika og blev 13de Maj 1880 gift med O. V. Holm. I Dale Menighed tilhørende den norske Synode — i Town of Brandon, Kenville Co., Minn. — har de siden haft deres Hjem og har altid været aktive Menighedsfolk, som en utraetelig Lærer for Børn i sin Kreds og en bra Støtte ellers for Menighed og Prest, og hun paa sin Side med sit venlige, brantrie og kristelige Gæst. Sidste Aar, efterat de havde holdt Bryllup for deres eneste Datter og overdraget de unge Tilfær med Natmen, tog de sig en Ferietur til Vestkysten. De reiste til Three Rivers Col., hvor hun besøgte sin Søsters familie og reiste derfra til Washington. Her ruslet de da rundt langt udover Sommeren, mellem Tacoma, Portland, Puallup, Seattle, Paulsbo, osv., og overalt havde de et iærdeles godt Indtryk af Stjernen, jærlig med Henen til Almoet. Ferietur med et udsigt Syn paa vort Land og storset legemlig og aandelig drog de alle til det hære Hjem i Minnesota. Den sidste havde flere Gange været for sin Mand sin Tilfredshed over endnu en Gang at have set sin Søster og Broder, hvilket muligens bliver den sidste Gang her

paa Jorden." Og saaledes blev det. Pastor Rosen af Minneapolis holdt Prædiken ved Begravelsestjenesten. Pastor A. Kavel fra Bradish, Neb., talte fra Nordøren, og en af vore theologiske Studenter, Madson, holdt en engelsk Tale. Stedets Prest — Rogalie — talte i Sørgehuset og færettede Juleaften. Vort fæste Haab er dette, at hun vil gaa Hjem til Jule og til der begynde Evigheds gode, nye Aar. Og for alle sine er hun i velsignet Minde.

Stanwood, Wash.

Det store tjene som Hudsfuldning for at vi ikke har fremet i "Herald", at her var 6 Prædiker at holde i Juleheigen, 6 Juletræer med Program, og saa fire Karthunder i Menighederne. Børnene har været hørt fange at komme fremover. Selvfølgelig er det meget bedre end det var i gamle Dage, men selv nu, under det stadige Regn, bliver Børnene meget daarlige.

Ved Møderne var der en Ting, som alle Menighederne syntes at være enige om, nemlig at affasse den Wisk af gjenveilige de same Embedsmænd Aar efter Aar. Naturligvis kan der være jærlige Grunde som giver Gjenvalg ønskeligt, men den Regel simpelthen at gjenveilige Aar efter Aar den som er kommen ind i et Embede er ikke som det burde være. Naar en har hørt Menigheden til Gy, som Trustee i tre Aar, har han faaet en god Indsigt i Menighedens Trift og dens Arbejde. Da her en anden, som ikke sender til dette, indvælges. Derved oplæres ogsaa han til at udføre Embedsoplygterne og faar en bedre Indsigt i Menighedens indre Anliggender.

Vi Karthunderne fremgik det, at Antallet af Karthundergjæster er i stigende og for det takker vi Gud. I Stanwoods Menighed er det ordnet saaledes, at der er Formiddagsgudstjeneste hver Søndag. Her har der været blot Aftenangudstjeneste den første Søndag i Maanedene. Nu er det forandret derved, at ogsaa den engelske Gudstjeneste holdes paa Formiddagen. Den første Søndag i Maanedene Kl. 11 Formiddag er der ogsaa engelsk Prædiken, de jærlige paa Norsk. Der tales meget om, at der burde være mere Betjæning i Engelsk, men ingen har endnu kommet med Forslag. I Camano Menighed har man i flere Aar hørt det saa, at der holdes engelsk Gudstjeneste en Gang hver 6 Uger. Der er især 2 som deltagere i Konfirmationsundervisningen, nemlig fra Stanwood 13, Camano 1, Preclora 3, Williston 3 og Ulfafoddy 1. Disse møder hver Lørdag i Peoples Union Hall. Det

er et enkelt Sted. Alligevel vil vi gerne love for Herre. Men de har været glade til at møde op. Ved siden af Verdensherne og Bibelskolen har de lært flere Salmer i den nye „Lutheran Hymnary.“ Tænker er, at have Konfirmationen først i Mai Maaned. Forne i Menigheds-Regnen har under Miss Sophie Jager-Christians Vejledning et godt Program i Hilsen til Julebrevet. Skolen har påbegyndt sit Arbejde efter Nytår og vi beder hjertelig om Guds Velsignelse og Bivagelse for denne vigtige åben af Menighedens Oplysningsarbejde. Kirkeforet har nu 24 Medlemmer og ledes af H. S. Nelson, medens Læse-Varjen er Prebent. Organisten, Miss Jessie Thompson, har anført om Afsked, da hun snart skal have Brud og Mrs. W. Nease er valgt i hendes Sted. 3 Vakter Idrættens Klub har et Musikkorps stiftet. Det har holdt sig hele tiden og spiller godt. Korpslet holder nu på at opføre egen Bygning. Det vil blive ganske underholdende for Gutterne, naar de har egen Bygning. Et par ældre lætter for Pris på dette, at vore unge Gutter kan være med i Musikforet. Det opmuntret dem og hjælper til at holde dem fra de Faldgruber som Boen Stamwood er nu blevet for. Ungdomsforeningen har ogsaa hjælp til denne Melning. Mellem de regelmæssige Programnumre afholdes et socialt Møde. Det sidste af disse holdtes forleden i Peoples Union Hall på Julebrevet af en af Menighedens Kvinder, Mrs. V. V. Hansen. Det er heldigt, at det var et hyggeligt Møde og vi takker Bartinden. Vore nu vor Hære Ungdom vil søge godt og kristeligt Selskab. Sig mig hvem dine Sønner er, saa skal jeg sige dig hvem du er, hedder det i Ord-foret.

Forøvrigt gaar vort kristelige Arbejde her sin gamle Gang. Det er, som bekendt, Distrikts herlige Hall og tæller henved 600 Sjæle. Der har vort Samfund et af sine Alderdomsfolk, hvor gamle, trætte Folk kommer for at søge Høje. Der holder mange nye ind til Selskabet og Følgeskabet ogsaa. Som vi lærer på Hørsaget der kunde gøres, saa vi kun lægge vor Hånd og Udsultkommenhed frem for Gud og bede om Kraft og Vidom til at arbejde efter hans Vilje og med hans Velsignelse. Naar vi ser alle disse Mennesker og lærer på, hvor saa det er, som synes at tage det alvorligt med sin Salligheds Sag, kan vi kun tænke på Jesu Kristens Sværgeord:

„Hvor er de vi?“

Vi kender Lad dit Ord, din Hand
 Dog ret saa Overhaand,
 Og se hvor fuld din Herregaard
 Af Fær og Lidelse Haar,
 Din Velsig du har vel her,
 Men al, hvor god den er,
 Hvor lidet er dog straffen fjendt
 Af Ord og Sakrament.

M. H. G.

Afskrift for 1913.

Miss Menighed, Seattle, Vest. U. S. Bergalen.

(Udvalgt efter Distriktsformandens Anmodning.)

I Jesu Navn vil jeg velkommen til Menighedens Aarsfest.

Vore Aarsbetragtninger vil vi knytte til de herlige Ord: „Jesu Kristus er igaar og idag den samme, ja til evig Tid.“

Vi gaar ind i et nyt Aar, alt blir nyt, vi vel intet på Forhaand. Vi omkring os og i os er uskiftetlig. Vi frønger noget usorønderligt, absolut paalideligt, at holde os til, og det har vi i Jesu Kristus, som er den samme, naar som Her, ja til evig Tid.

Naar vi ser Kirkenes Liv og vort Hjertes Tanker store af ham, kan vi trængt si som Kapteinens Søn midt under Stormen: „Jeg er ikke bange, for her haar ved Roret.“ Vi gaar ind i et nyt og usikkert Aar glade og trygge, for vi ved, at vi har en paalidelig Styrermand. „Vil du have Navn på tidt, det er den Herre Krist, den Gudning for Guds Her, der ingen anden er, han Marken til beholde.“

Da den store General, Kong Guds Her, i Sjelen for sin krigsige levende Her drog mod den latente Overmagt for at forsvare Religionens Frihed, opmuntret han sine Soldater med disse Ord:

Forfarer ei, du lille hop,
 Jøst hendes lærm och rop
 Joans alle sider skalla!

Du sof ar Guds, gæf i ditt fall
 Och i hans hand dig anbefall,
 Saa ræds du ingen fara.

I Jesu navn daart hopp ar bliff,
 Att de gudsskas naad och lift
 Sj oss, men sig förjörer.

I denne Tids begynder vi da et nyt Aars Arbejde med Tak til Gud for hans Naade og Bøn til Gud om hans Udsult. Gud sætte vor Menighed til megen Velsignelse. Som til Høre, os til Trøste og mange til et Udsult.

Naar vi nu ser på de andre Tegn, hvorefter vi kan kende os til den andre, aandelige Tilstand blandt os, da

er det noget glædeligt at se. Vi har en stadig voksende, tro Hjel, som fører det aandelige over det verdslige, Guds Rige over Mød og Drikke og Menigheden over alle Menneskeinstitutioner. Gud har stiftet tre Institutioner på Jørd: Gjem, Kirke og Stat. Alle andre Institutioner er stiftet af Mennesker. Dog er der mange Mennesker i Verden, som fører menneskestiftede Institutioner over de guddommelige, Kirken kommer sidst i deres Tanker; men der er her og her blandt os, som næst Gjemmet sætter Kirken højest og vort den sin største Interesse, og det er den Helligaands Oplysning; ti det naturlige for Hjel og Mød er at sætte Guds Rige sidst. Gud vore lovet derfor, at det er dem, som har sat til Hjerte Jesu Kristens Ord: „Søger først Guds Rige og hans Rikdom.“

Engdommen har naturligvis ikke Livet saa alvorlig som ældre Kristne; men vi har den store Glæde og Opmuntring at ha en Hjel Ungdom, som holder sig til Guds Ord og kommer til hans Verd. Vi har Ungdom, som „for Ungdomsbegjæringer“ og dog er usvoglud Ungdom. Vore Ungdomsforeninger gjør godt Arbejde, har man navnes „Guld,“ som i to Aar har naad over 50 Medlemmer og lænket henved \$100 til Hjel og, hvilket Formaal ogsaa den alder Ungdomsforening har sat sig. Ungdomsforeningerne har gaet godt ind på alle Maader. Der er ikke saa mange ved Møderne — fra 25 til 75 — men Hjel og er, at de, som kommer, paasirkles i aandelig Retning. En Ungdomsforening har ingen Glæde i Menigheden, om ikke dens Naal er det samme som Menighedens eller — at drage og kugte til Gud — omend Ungdomsforeningerne kan to det på en anden Maade og tillade Formidler på kristelig Vis. Gud signe Guds Menigheds Ungdom og læse over dem de herlige Ord: „Vort Velsignet og vort en Velsignelse.“

Forne møder talrigt frem i Søndagskolen, der er op til 120 tilhøde. Kurserne er klistige og stadige i Almindelighed. Mange af Vore har dog ikke til at få den nødvendige Støtte og Paamindeelse hjemme; men der er ogsaa Gjem — både i og udenfor Menigheden — hvor Vore blir tilholdt at holde sig til Gud i Liv og Ven og at lægge Aar ind i Studiet af sine religiøse Bøger. Gud signe hvert Gjem, hvor Her og Her har sine smaa fortæll, at de har en udsultet Sjæl, og at dens Røst er Livets største Opgave. Lad hver Her si: „Jeg og mit Hus, vi vil høre Herren,“ saad han Hjel og si:

„Dette, her er jeg og dem, som du ga mig.“

Hjel blev flere strøket for — trods Formaning — at forlømme den fælles Gudsdyrkelse; men naar har vi sluppet for det. De, som nu haar i Menigheden kommer, omend nogle har er Hjel. De fleste bidragspligtige Medlemmer — som tjener sit eget Liv og Hjel — bidrør. Der er ca. 100 Bidragendere; men en Del har formænes i landende, for de efter Menighedens Vore strøkes. Dette gjælder selvfølgelig ikke dem, som ikke kan betale. Fattige Kristne er velkommen i Menigheden. Men det ved vi, at det et Menneske tror på og elsker, det sætter han efter Guds. Vore Menighed udstader ingen, forbi de ikke betaler; men det er kun, naar ikke-betaler vil, at det ingen aandelig Interesse er.

Optat i Menigheden er følgende: Isaac Fogman med Hustru og to konfirmerede Børn, John Fogman med Hustru, H. Samuelsen med Hustru og 1 Børn, hvoraf 1 konfirmeret, Mrs. Gurine Hansen, Mrs. Dora Andersen med tre Børn, (to Døtre tilhøte før), Mr. og Mrs. Jensen, Mr. og Mrs. E. Pedersen, Jonas Lindberg med Hustru og to Børn, Mr. og Mrs. Nils Lindberg, Mrs. P. Storen, hvis Hjel og er tilhøte, og Mrs. Kelli Svib, hvis Døtre ser tilhøte. Følgende har forladt os: Mr. og Mrs. Albert Andersen, som sætter ind til Bøen og fandt det beliggere at tilhøre Jannanuels Menighed, ligesaa Mrs. M. Pedersen med Børn, M. Johansen med Hustru og Børn, som sætter til Boston, Mass., og en af vore unge, som Herren kaldte hjem loar, Dina Tvedt. Vi er ikke fler, end at vi savner dem, som vandrer bort; men vi haaber, at de, som kom til andre Menigheder, blir til Velsignelse der, og at hun, som vandret bort, er gaet over fra den stridende til den triumferende Kirke. En os, som haar igjen, ha sammen om dette: at være den Helligaands Redhjælper med at: „Galde, forjante og Kristus forklare, bygge Guds Kirke, oplyse Guds Folk,“ saa har vi ikke levet og strøket forjævet.

I det finansielle har det gaet godt, saad der er afbetalt på Gjæld, alle Udgifter dækket, og Oberstud i Hjel og. Kvindeforeningen har arbeidet godt og betalt sin selvpantagne Del af Gjalden. Konvulsionsforeningen arbejder udmærket. De nødvendige Midler kom ind uden noget Mød. Vi kom op til Mølingen i Julebrevet og andre Møder; men i Samfund og Verdensherne stod vi tilbage. Vi har den Glæde at ha Distriktsformand, Pastor L. G. Jøse,

hos os iasten, og vil vi be ham fremholde for os iasten vore aandelige og timelige Gøder og Forpligtelser, som han af os i dette Distrikt er faldt til at forvare og opvandre os ud.

Varoafsaarport for 1913: Der er blit dødt 34, konfirmeret 16, viet 12, fordet 6 og kommuniseret 296. Der er nu i Menigheden 280 Sjæle, 225 konfirmerede, 133 betalende, 77 stemmeberettigede. 28 Sjæle har Gud loat lagt til Menigheden. **Presten**, har gjort 911 Besøg og skrevet 271 Embedsbreve.

Alle de, som har gjort Menigheden Tjenester i Aarets Løb takkes herved hjertelig. (I Karstesten oplæstes her de forskellige Presters og Lagsfolks Navne; men for Pladsens Skyld udelades det her.) Menighedens Bestillingsmand for det nye Kar er: **Truities**, Louis Andersen, S. Grifsen og Anton S. Andersen; Sekretær, V. Braddig; Skatfører, J. Deggen; Revisor Albertsen og Konnektad; Orkester, E. Gulhaugen; Organist, Lydia Thompson; Søndagskolens Vice Supt., A. Egtvedt; Organist, Margaret Christensen; Skatfører er ikke valgt efter E. Egtvedts Fortræden. Vi takker de fratrædende og tilføjer de tiltrædende Guds Raade til Tro og Visdom.

Tilslut vil jeg som Prest inderlig takke Menigheden og alle dens Embedsmænd og Arbejdere for det gode Samarbejde og udtale min Glæde over den Enighed, Fred og Hjærlighed der har raaet haade i Menigheden og mellem den og dens Prest. Det betyr megen Overbærenhed med mine og andres Feil. Gud la det lykkes for os at opleve et saadant fredeeligt Kar til i Opbyggelsen af Doms Kirke. Lad os dog aldrig glemme, at Menigheden er ikke Arbejdets Raad, men den er kun et Middel til at naa Raadet, som er at dra mange til Guds Hus, til Guds Ord, til Guds Boed, til Gud. Naar da engang for Guds Trone Resultatet af vort Arbejde skal veies og fees; saa vi da kunne hjem bærende vore Reg.

Gud signe dig Hous Menighed i det nye Kar: "Var velsiget og vær en Velsignelse." Det give os Gud for Jesu Skyld, Amen!

Parrington, Wash.

Menigheden holdt Karneval den 13de Januar. Karat som frandt saa siges at have været godt. Arbejdet i Menigheden gif sin stille Gang. Stor udvortes Fremgang har vi ikke at tale om, men vi tror sikkert at Gud i Ord har gjort sin Gjertning ogsaa blandt os. Det haade Menighed og Prest er Keret bevoeret fra saa meget, som ellers kunde blive Karfog til Guds Navns Be-

spottelse blandt hans Tjender. Laalet være Gud for hans bevarende Raade. Vi har i Vinter haat den Glæde at kunne samle saa mange Munde at vi har et lidet Kirkefor paa 12 Stemmer. Menigheden her er liden, bare 14 Familier, men den arbejder og er altid villig til at gjøre sin Del naar det kommer til Opoffrelse for det som er Ret. Hjertingen til Indremissionen er betalt og Parnehemmet glemmes heller ikke. Denne Menighed tog ogsaa det første Skridt her til, sammen med Menigheden i Edison, at betale Prestens Medlemsbidrag til Pensionskassen. Slat vi nu snart kunde saa høre om mange Menigheder her ude, som haade gjort det samme. Dette er en Sag som Menighederne selv bør tage op, thi der er vel saa Prester som finder det passende selv at tale om dette. En saadan Hjælp vil være en stor Opmuntring for Presten alle Steder, men har der hvor Prestelønnen er saa liden, at der ikke kan være Tale om for Presten at spare sammen nok til at blive Medlem af Pensionskassen.

Mr. F. Oscar Storlie, den norske Begravelsesagent i So. Tacoma, der i nogen Kar har drevet sin Forretning i kompani med **Mr. A. W. Merrow**, har fjaapt denne ud, og vil fortsette Virksomheden under Firmanavn **F. Oscar Storlie & Co.** **Mr. Merrow** er fljttet til Eatonville.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Aalset, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Aalset has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organ-

izations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in singing will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE. PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 15 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Parnehem, Parkland Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bergsson, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Birkkan, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Jeilgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 453.
- Borge, Rev. Olof, 1655-11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Carena Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 36.
- Christensen, M. A., Stanwood Wash.
- Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 2823.
- Fosmark, C. M., Cour d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Graensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
- Harstad, B., Parkland Wash. Phone 7884-J-3.
- Hellekson, O. C., 810 No 2nd St., Na. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Gen. O., 425 E. 16th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland Wash.
- Johansson, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lana, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N., Astrup, The Language School, Nanking, China.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Newfs, Th. P., 417-29th St., Astoria Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4278.
- Ottosen, Past. Otto, 714 23th St., Astoria, Oregon.
- Federasen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Prins, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (In rear of church, E. 212 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Prins, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Wallingtop, Wash.
- Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stehens, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wa.
- Stut, H. A., 1215 Thomas St., Seat. Ga. Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorse, R. O., Marshall, Ore.
- Taylor, J. U., Prof., Parkland Wash.
- Taylor, N. P., Parkland Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Loknes, Andrew L., Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wa.

The Stephen Dome.
Naar Du kommer til Portland, Ore., tog ind paa The Stephen Dome (det norske Hjem for unge Mand.) Vene, billige Vareller for Rejsende. 201 1-2 Grand Ave., en Blok fra Hawthorne.

Lutherak Bokmission, Bergen, Norge, udsaler gratis Andagtsbøker, kristelige Fortællinger og Sange. Laa udselt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Prop.
708 Pacific Ave. Tacoma

KAOHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
906 C Street
Eyes Examined
28 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3594

Dr. Torland
Uddannet ved Krænia Universitet
201-2-3-4 Eitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 6215

Det Norske Emigrantshjem.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, maa man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter maa aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Huseta Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Centralia, Wash.

er et Centrum for al Jernbane-Trafik i Sydvest Washington. Fle-re store Skilmærker og Sagstoffer i og i Nærheden af Byen. Frugt-barst Vand i Omegnen til rimel-ge Priser. 10,000 Indbyggere. Stor Rentelighed. For nærmere Oplysninger, skriv paa Norsk eller Engelsk til

Julien Neal Estate and Invest-ment Co.,
Centralia, Washington

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2392
1180 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Kwing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
908 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Støt dem som arbejder i Herold.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
Bigger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chillberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$182.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

P. Oscar Storlie & Co.

Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

Berglund Bros. Kaffehus

Beeste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.
Main 7745 A-4745

Et stort Oplag af POLKEKALENDER

Og

SYNODALBERETNINGER

kan faaes hos

J. F. VISELL CO.

1321 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Alle Bestillinger ekspederes
hurtigst.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314 1101 Tacoma Ave

Oplag fra Luther-Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. AROTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efterm. Om
Søndagene Høje Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HUSLIN

Office 1291-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Eventings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 505
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

Edison, Wash.

Det sundne Kar var ogsaa et godt Kar for denne Menighed. Et større Forsamlingslokale er opført ved Siden af Kirken, hvor Ung- og Sangforet nu holder sine Møder. Denne Menighed er heller ikke stor men ved Aarsmødet havde vi den Glæde at se den foragtet med tre Familier saa at Menigheden nu bestaar af 21 Familier. Alt synes ogsaa i denne Menighed at tyde paa en lys Fremtid. Ved Aarsmødet blev det ogsaa besluttet at indbyde Puget Sound Kreds til at holde sit næste Møde i Edison. Vi skal ogsaa forsøge at faa 5 Ugers Religionskole til Sommeren. Der betales \$10 Ugen, frit Ophold og fri Reise. Skolen begynder først i Juni. Om Nogen skulde vide om en Lærer eller Lærerinde som vi muligvis kunde faa, var saa snil at underrette os om det.

Seattle (Ballard.)

20 Unge — 12 Cutter, 8 Pifer — meldte sig ind i Ungdomsforeningen „Normbega“ paa sidste Møde. Mr. C. Egtvedt skal forlate os en Stund, og derfor valgtes Mr. Hammeraas til Formand. Den 22de holdtes Fæst og 29de hævdes Mødet paa Grund af Konjerten.

Valg. I Kvindeforeningen valgtes Mrs. H. S. Andersen til President, Mrs. Bartwick til Vicepres., Mrs. Bergesen til Sekretær, Mrs. Bentley til Kassierer, Mrs. Greenberg og Albertsen til Revisorer, Mrs. Rødseth, Bartwick og Bergesen til Blomsterkomite og Mrs. S. Snortheim, Hansen og Rødseth til Engeskomite. I Guild valgtes Mamie Johnson til Pres., Marie Holloand til Vicepres., Mabel Sviby til Sekretær og Lydia Andersen til Kassierer. Guild møder Mandag.

Kirkeforet har sin første Koncert i Kirken næste Fredag (30.) Kl. 8:15. Det tegner til at bli en sjelden vellykket Koncert med sin egne Kræfter. Da Koret nu længe har arbejdet med denne Koncert for at kunne by os noget rigtig godt, haaber vi, at alle, som kan, vil komme, og det koster kun 25 Cents. Lad os nu rigtig vise Koret vor Paakjæmelse af dets Arbejde; thi Menigheden skylder baade Koret og de, som har ledet det, stor Tak. Indlagterne gaar til Korets Udgifter med Sangbøger og andet. En stor Forsamling Fredag vil give Koret en stor Opmuntring.

De Løse hensov den 12te Januar. Han var født den 21de November, 1851, i Kennebu. Søndre Trondhjems Amt, og blev faaledes 62 Kar. I 1871 udvandrede han og bosatte sig i Menominie, Wis., indtil han i 1877 over San Francisco og Seattle drog til Bir, hvor han boede, indtil han i 1907 kom til Seattle. I 1881 blev han gift med Randi Skondal, som sammen med 6 Børn overlæver ham; mens en Datter tidligere er vandret bort. Hans Jordesker fandt Sted fra Hjønskirken, Ballard, hvortil Familien har søgt i de sidste Kar. Som Børnere juncerte: M. O. Larsen, Jacob Johnson, Svært Gula, Peder Bradseth, Peder Hansen og Julius Christensen.

Krafsalden, men ikke fortabt.

(Fort. fra Side 3.)

Jeg selv, hvorledes det, ved at fremtvinge denne ydre Enhed, havde fortaaret selve Nationens Mors og Ven og bragt dem ned til en geleagtig Rasse, som, naar engang Slutningen for dets stærke Institutioner var brudt af de nye Racer fra Norden, vilde opføre at have nogen- somhelst Sammenhæng, saa man vilde forandre sig over, hvad der havde frembragt denne mærkværdige, tilsmældende Enhed.

De hundredaarige Lege begyndte den Dag i hver By i Keiserriket for at høitideligholde Grundlovgæffen af Byen, Romulus's By, Brutus's By, Cæsars og Ciceros By, Scipios, By; den By, hvis Ravn beherjede Verden, men som desuagtet selv i de sidste tretti Kar ikke var bleven beherstet af nogen indfødt Racer, men af en vellystig Tyrer, som vanhelligede dets Helligdomme, af en anden Tyrer, som ansaa alle Racer og alle Religioner for lige, af en barbarisk Theater og af en Araber.

Dag — tiltrøds for Alt berispede endnu en eneste Magt, kaldet Rom, anlagde Bøle og holdt dem lifre fra Vordenur til Fængien, paalagde Skatter og paastaar, at de blev betalte, hvem der end rædtedes eller berigedes derved; og nu paa denne Dag høitideligholdt det sin Tusind-aarsfest i det overvundne Marthagos Coliseum, i Smyrnos, Troes's, Nichboroughs Amphitheater — høitideligholdt den ved at lade Kennesker og vilde Dyr sønderrive hverandre paa Arenaen.

Den unge Vlge Viola sad luttende og forsøgte at stille fra hinanden og fortolke de forskellige, uklare Lyd, der naaede hende, indtil Toner-

ne af en Kar Tenorstemme lod opad den høie Sti, og det lyttende Udtryk forvandlede sig til et glædestranslende. Det hun hollende sit Ører om sig og lode nogle Skridt nedad Straaningerne for at møde sin Broder, som hun ventede paa.

„Valerian, du er sent ude,“ sagde hun. „Det høertes, som om det var Tumult i Byen, og jeg ved, disse store Fester siges at være faclige for os; jeg var bange, noget ondt var haardt; men Varmen høde hørt for en halv Time siden.“

„Der har været en storartet Fæst i Amphitheateret,“ sagde hun; „der var flere kendske Kjøleter fra Rom og nye Døder, netop bragte hid fra Numidien. Kampen var stærk, siger man, og hele Byen gik for at se den.“

„Hele Byen, Valerian!“ sagde hun, idet hun tillæfede sine Læbe med en Gysen. „Vilfuld, ingen af os — ingen af vore?“

„Nej kan ikke sige Jaen,“ svarede hun. „Du ved, Familien er blandede i vore Dage, og en kristen Duffra maa maasse af en hedevisl Kædetalle lise sig Villadelle til at bivaane vore Mysterier og besøge vore Soge ved at ledige ham til Theatrene. Det er ikke altsammen saa simpelt, som du kender, lille Søster, her paa vort rolige Landgods.“

„Men Amphitheateret!“ sagde hun. „Dine Arena, hvor de vilde Dyr har fuderrevet vore egne — vore Kristi Discipelunder — vore egne, dyrebare Martirinder, Perpetua og Felicitas, hvis Hødelighed vi imorgen feire i Katakombene. Vilfuld, ingen af os kunde findes der?“

„Jaen sig dig, elskede Søster,“ sagde hun, idet hun hørlig strøg hendes lange, sorte Haar, der sammenholdtes ved et Bænd over Panden. „For dig er Viola, Perpetua og Felicitas som dine egne Søster og staar for dig i en bestandig Ungdom.“

„Som de ogsaa var, Valerian,“ sagde hun mildt.

„Ja vilfuld,“ svarede hun. „Men for mange, endog blandt os, synes det som en gammel Historie, og det halve Karhundrede, der adskiller os fra dem, forekommer os som et Svælg, der ikke lo nspæres. Døningerne er blevene mildere, siger man, siden den Tid. Troen har med sit blide Lys gienmentrængt mangt et Øjnt, der ikke høder dets Klide. Det er mere end tretti Kar siden, der har været noget, værd at kaldes en Fortsættelse.“

„Men Arenaen er der dog fremdeles,“ svarede hun, „og der sønderrives Kennesker af vilde Dyr for at

more endnu vilde Mand og Kvinde. Vedstemoder utrede netop imorges: „Hvem ved, naar det gamle Kaseri kan brøde ud igjen?“

Der var lidt godmodig Foragt i det Smil, hvorved den unge Mand svarede: „Vedstemoder ser naturligvis hører i enhver Skogge i Tusindvekt.“

„Men vor Vedstemoder erindrer at have høet Perpetua, Felicitas, og de øvrige lide Martyrøden,“ svarede hun. „Det var det, som gjorde hende til en Kristen, og hun siger, det er en stor Forbrudelse for uiltsomhelst Kristen at være tilstede ved Gladiatorkampene.“

„Hvis vi havde oplevet saadanne rædselsfulde Ting, vilde vi rimeligvis frøgte deres Forvælle ligesaa meget, som hun gjør, og dømmen dem strengt, som overvæter dem.“

„Men Kirken forbereder det jo, Tertullian brugte de strengeste Trudsel, vor egen Tertullian, som du siger brød saamegen Bektalenhed og Jber.“

Tertullian var en stor Mand, men han var ogsaa en streng Mand; han var dertil Romantisk og kan neppe siges i Alt.“

„Valerian! Broder!“ udbrød hun; du forsværer dog ikke — du vilde dog vilfuld aldrig bivaane Kampene?“

Han stod lænet mod Stammen af en Stenog, medens hun talte, og lod sine Læbe drømmende vandre henover Sjæden og Bugten.

Men ved hendes Spørgsmaal syntes han at vækkes op af en Drem, og idet han saa ne di hendes lortige, hørgende Ansigt, sagde han med en høt Jndertilgæde, hørlig fra den Maade, hvorpaa han tidligere havde talt, men høtere som en hørlig høt af sin egen Tankegang end som Svær paa hendes Ord:

„Nej, jeg vil ikke være nærværende ved Legene. Gladiatorkampene er barbariske. Ikke Kristendommen alene, ogsaa Kenneskaanden, den Mand, som Tertullian kaldte „Kristen af Naturen,“ protesterer derimod. Ikke Kirken alene — det skjøne, vise, gamle Athen vilde ikke have dem. Men du ved ikke her i dia blide Ensomhed mellem Oranger, Kofes, Nigentruer og Vinranter, nær de hølige Katakombter, hvor høardt det er at leve og virke Side om Side med Kennesker, sig en selv i Tanke og Liv, og saa pludselig at komme til en eller anden Skranke, som for dem kan er en Drem eller et høvittigt Veddrag, men for os mere virkelig end et hørligt Dekret, og saa af høvittige Sel, hørgt og høvittigt.“

(Vere.)